

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

L' OCASIÓ

SENIOR Sagasta, Sr. Sagasta. ¡Y que prompte ha desvanecut las nostras ilusiones!

Hi havia qui 's fixava que ab aixó del perdó no solzament indultava als condemnats ab motiu dels aconeteiximents del dia 19 de setembre, sino que indultava també al pais, ansiós de viure la vida de la llibertat, y que per últim indultava a la mateixa fusió, condemnada a mort si no s' apressura a realisar las projectadas reformas tantas vegadas promesas y may establertas.

¡Tira peixet, Sr. Sagasta, tres perdius ab un tret! Donchs vosté es un cassador tant desgraciat, que podent matarlas a l' hora, las deixa escapar totas tres.

Los indultats.

Es cert que 'ls perdona la vida; pero pochos dias després, sense concedirlos apenas lo consol de despedirse de sas familias, sense siquiera prevenirlos, fá trasladarlos a Cadiz y de alli cap á Fernando Póo.

Tant se valdria dir:—Jo no 'ls mato; pero 'ls envío a morir. No 'ls pego quatre balas al cap; pero procuro que se 'ls pegui la febre groga. 'Ls salvo y 'ls enfonzo. Gran cosa ha fet, Sr. Sagasta! Eran sis los que havian de ser fusellats: a quatre cartutxos per barba son vintiquatre cartutxos. Lo pais humanitari no li déu la vida de aquells infelissos; no li déu sino l' estalvi de duas dotzenas de cápsulas de Remington.

Y aqui tó, la primera perdiu que se li escapa.

Aném á las altrás dugas.

Lo perdó, la clemencia, la misericordia omplian d' esperansa 'l cor dels espanyols. Perque desairar als conservadors que demanavan sanch y atendre 'ls prechs del pais que demanava que no se 'n derramés, era com lo principi d' un periodo de bona correspondencia entre 'ls governants y 'ls governats, cosa que no s' havia vist feya molt temps en aquesta desventurada Espanya.

La conseqüencia natural del perdó eran las reformas liberals.

Tothom las vol, tothom las demana. 'L mateix partit fusionista s' ha compromés a darlas. Es més, la formula que comprén las referidas reformas sigué la carta dotal, al realisarse la boda de la fusió ab alguns demócratas, fugitius primer del camp republica y després del ' esquerra.

Unicament los conservadors, que aixis com aixis ja s' han compromés a fer al govern una guerra encarnisada, odian aquestas reformas, y las odian perque las temen.

Tot se posava al punt perque poguessen realisarse. Los individuos del ministeri que, contra 'l parer de la majoria, eran partidaris dels fusellaments, havian dimitit, veyent que no passava la seva.

De manera que 'n Sagasta no tenia que fer més que deixarse arrastrar per la corrent

¡Dimiteixen en Jovellar, en Beranger, l' Alonso Martinez? Pont de plata á tots tres: pont de plata y expresions a n' en Martinez Campos. ¿Tractan de dimitir en Montero Ríos y en Gamazo? ¡Alto! Aixó no convé, ni hi ha motiu per anarsen d' estudi.

En lloch dels tres ó quatre que se 'n van, se 'n nombran tres ó quatre de ben aixerits, y 's tira al dret.

Aixó era la mort segura del partit conservador.

¿Qué faria aquest partit compost de quatre maulas, si arribava á establirse á Espanya 'l sufragi universal?

Lo dret de votar regonegut á tots los espanyols, era per en Cánovas una llosa funerària. Cada vegada que hagués intentat alsarla hi hauria deixat los dits.

Donchs en lloch de tenir en compte aquestas necessitats políticas més claras que l' aygua, en Sagasta agafa 'l rabe per las fullas; accepta de bonas á primeras la dimissió de 'n Montero Ríos; halaga al fatal Alonso Martinez perque 's quedi; tapa 'ls forats que s' han fet al ministeri ab la gent més reaccionaria del partit, y 's presenta al públich ab unas calsas que podian ser novas, plenas de pedassos de quaranta anys endarrera.

Vaja, D. Práxedes, aixó no 's fá. Ni trobantnos com nos trobém pèls vols de Tot-Sants, mereixiam aquesta castanya.

Y pensar que 'l partit republica en massa declarava sincerament qu' estava disposat á no usar may més dels medis violents, sempre que se li 'longuessin per l' expressió de sas ideas y la pacifica realisació dels seus propòsits, los medis legals necessaris.

¿De qué ha servit aquesta declaració qu' era un dels més grans triunfos de 'n Sagasta, si aquest, en un moment, ab un acte tant sols, ab la mera constitució d' un ministeri, havia de respondre que las solicitadas reformas eran de tot punt impossibles?

Dels dos que van conjumar la fórmula, 'l més liberal, en Montero Ríos surt del govern, y 'l més conservador, l' Alonso Martinez, s' hi queda.

Vejin ab aquest dato no més si 'l Sr. Sagasta ha deixat escapar ó no las dugas perdius, que a horas d' aré podria tenir dintre del sarró.

¡Ell mateix!

Per ell treballa; es á dir, en rigor no treballa per ell; per qui treballa es pèls conservadors.

Aquests tornarán á trobar las cosas tal com van deixarlas, y sense mal-de-caps, governarán tot lo temps que vulguin.

En Sagasta no solzament ha deportat á l' isla inhospitalaria de Fernando Póo, als indultats; sino que hi ha deportat també las reformas promesas, y ab ellas las esperansas dels liberals espanyols.

Ocasió tant magnífica com la que tenia, difícilment tornarà á presentarse.

L' ocasió fins ara la pintavan calva

Pero d' avuy en avant haurá de pintarse adornada ab lo gran tupé del sigle.

P. K.

LOS APUROS DE BULGARIA.

OBRA nació! Difícilment ne trobarán un altra de més desgraciada y digna de llástima.

Lo que li passa es nou, original, inverossimil.

Li han pres lo seu rey, tracta de procurarsen un altre, fa las sevas pesquissas, busca, roda, prega, demana... y res: no troba en lloch un rey que fassi per casa.

Vejin si no n' hi ha per desesperarse y fer qualsevol estрупici.

Es tant critica y difícil la situació en que 's véu colocada, que mogut per l' interés que m' inspira, vull permérem la llibertat de donarli un consell.

¿No están disposats los búlgaros á fer qualsevol disbarat?

Pues si l' han de fer, que 'l fassin gros. Que elegeixin per rey al nostre simpátich don Carlos VII.

¿Qué m' hi diuen?

Es l' home més apropòsit que poden desitjar. Vè de familia de reys y coneix una mica l' ofici... siquiera pèl llarch aprenentatge que n' ha fet.

Está tant acostumat á la vida nómada y á las incomoditats dels paissos un poch atrassats, que sense grans esforços se 'l pot pendre per un búlgaro legítim.

Té ja una familia formada y bastant espigadeta, lo qual es una garantia sólida per la duració de la dinastia.

Manté afectuosas relacions ab la major part de las testas coronadas... advertint que 'm refereixo á las testas de capellá.

Y visita ab molta freqüencia al Papa... sino que 'l Papa no 'l vol rebre may.

En quan á las sevas prendas personals, son tant numerosas com rellevants.

Moreno, de bona mida, barbut, bigotut y pelut en tota la extensió... de la paraula; lo llabi inferior li surt cosa de mitj pam més que 'l de dalt, lo qual li dona l' aspecte d' aquellas figuras de las fonts que treuhen aygua per la boca.

Es instruhit, té bastant bona lletra; ha viatjat per la Cafreria, d' abont es fill adoptiu; viu rodejat de llibres, de projectes... y d' inglesos, y coneix varios oficis, entre ells lo de pulidor: tenia un toisó d' or hereditat d' un oncle, y va pulirsel ab una perfecció extraordinaria.

De la seva valentia no cal parlarne. Ha fet varias campanyas, y en la que va dirigir en nostras Provincias Vascongadas, sempre anava al davant dels seus soldats... quan fugian.

Per últim, no menja gayre: com que no tèn dents, la dentadura postissa que s'ha comprat, no li permet fer excessos a la taula.

Per xò 'ls fa en altres puestos.

Don Carlos seria, pues, per Bulgaria una gran adquisició.

Y s'ha de tenir en compte que si resultès elegit rey d'aquell país, los búlgaros tindrien la ditxa de véure entrar ab ell a la distingida caterva de celebritats que 'l rodejan.

Alli veurien al honorable Nas-ratat, al reputat Guerro de la ratera, al simpàtic capellà Santa Cruz, a Marco de Bello, al Feo de Cariño, y altres y altres eminencias que son encara fidels a la causa de don Carlos, perque per casualitat no cobran del presupuesto d'Espanya.

Guiat pels consells d'aquesta docta comitiva y per las llums naturals que té, 'l rey de Bulgaria donaria tal impuls a la seva nova patria, que en menos d'un any quedaria completament transformada... si no anava a parar a una caixa de préstamos.

A la ocasió la pintan calva y es precis no deixarla escapar.

Bulgaria necessita rey y don Carlos está are com ara en disposició d'encasquetarse qualsevol corona.

Pero que s'espavilin, perque si avuy está vacant, demà pot no estarho. Las nacions que se 'l disputan son variadas; Fransa se 'l mira ab interés, Espanya 's mor' per ell... etc., etc.

¿Qui diu als búlgaros que demà no trobin ja a don Carlos colcat... en qualsevol tenda de betas y fils?

A véure, pues, si s'apressuran.

Nombrantlo 'n farán tres de contents.

Els hi quedarán, perque haurán conseguit lo príncep desitjat.

Espanya se 'n alegrará, perque s'haurá tret una plepa de sobre.

Y sobre tot, lo més content, será 'l mateix don Carlos.

No precisament per ser rey, sino per un'altra cosa. ¡La Bulgaria está tant a prop d'Hungria!

FANTÁSTICH.

BALEOTE, 'l capellà matador del bisbe de Madrit, ha sigut condemnat a mort. Las vistas del judici oral, convertidas en espectáculo públich, han posat en evidencia 'l carácter exaltat de aquest home que al matar al prelat cregué obrar en defensa de la seva honra.

Generalment se figurava tothom que 'l Tribunal hauria enviat a aquest infelís, no al patibul, sinó al manicomí.

L'acte mateix de la vista, que durá cinch ó sis dias, era una patent per entrarhi.

Aquellas interrupcions bruscas del acusat; aquella manera de dir que tot allò que 's feya era *musiquilla*; la fruició ab qu'explicava 'l crim; 'l afany que tenia de llegir las memorias que duya escritas desde la presó y 'l crit que va llençar al veure desmayada a sa germana, de «¡Ahora mataria yo a catorce obispos!», quan no las declaraciones de la majoria dels périrts facultatius, eran motius més que suficients que 'ns feyan créure que al tal Galeote n'hi faltava un bull.

Are últimament diu que ansia que 'l executin y que vol morir ignocent sobre 'l patibul.

Esperém que 'l govern li concedirá 'l indult, ja que 'l tribunal cregué just condemnarlo, cedint a las rigurosas exigencias de la ley.

No necessita 'l tal Galeote que li torsin lo coll, sinó que li refresquin lo cap.

Dutxas, pero moltras dutxas.

Los diputats republicans de la coalició van fer una visita a n'en Sagasta, a donarli las gracias per haver indultat a n'en Villacampa y companys condemnats a mort.

En Sagasta 'ls vá dir, que per aquest assumpto no havian de dirigirse a n'ell, sinó a la Reyna regent.

Vaya, vaya ¡brometas a n'aquestas alturas!

En Zugasti, gobernador de Madrit, vá *sequestrar* a tots los periódichs que anticipavan la noticia del indult.

Lo Sr. Zugasti, quan no era encare gobernador, escribía una obra titulada: *Los secuestradores*.

¿Qui havia de figurarse que sent gobernador la practicaria ab la premsa, qu' es sempre la part més flaca!

Un periódich alemany, *La Gaceta de la Alemania del Nort*, órgano de 'n Bismarck, ha comensat a fè 'l *papu* per espantá a 'l Italia.

«Italia necessita un escarment, diu aquell periódich: será precis, donchs, que comensem a treballar per la restauració del poder temporal del Papa.»

Italia apendrà a coneixe 'l seu verdader interés.

Deixis de tota aliansa ab imperis del Nort; é inclinís com es precis, a entendres ab Fransa, Espanya y demés nacions llatinas, germanas sévas de rassa, de sanch y de interessos.

Y si hi ha una potencia protestant resolta a treballar pèl poder temporal del Papa, que ho probi.

Bastará veure al successor de Sant Pere de brasset ab Marti Lutero, perque tot lo mon pregunti:

—¿Qué ja som a Carnestoltas?

Durant la resolució de la crisis en Martos s'ha estat a Paris, rebent obsequis, y 'ls amichs que té, a Madrit dantse al dimoni

«¿Qué s'hi farà! D. Cristino es aixís: no servia per republicá y va ferse monárquich. Y are com a monárquich tampoch serveix, perque no pesca.»

Ell per pujar no serveix. Ell no serveix més que per fer la trabeta y fer caure als altres.

Se burla 'l *Brusi* dels que imploravan misericordia a favor dels condemnats a mort pèls successos del 19 de setembre, y diu, qu' era sensible y feyan llástima 'ls que durant aquells dias no eixían al carrer provehits de paraygua ó xubasquero, per resguardarse del diluvi de llágrimas que feya derramar 'l amor al próxim.»

Y com qu'entre 'ls que van implorar perdó per aquells infelissos s'hi conta a Lleó XIII, resulta que 'l *Brusi* fins se burla del Papa.

Vaja que aquests conservadors, pèl gust de fusellar, fins al Papa fusellarían.

Leon y Castillo sembla que prepara una circular destinada a reprimir a la premsa republicana.

Vet'aquí las conseqüencias de nombrar ministre a una fiera.

Lo lleó ja busca victimas.

Lo que passa a Bulgaria, no tèn nom.

Lo Czar ha enviat allí a un general, encarregat exclusivament d'esguerrir la cria. Y 'l general Kaulbars cumpleix aquesta missió, com lo primer cacique sagasti que puga haverhi en 'l últim recó d'Espanya.

Lo poble demana que 's fassi justicia contra 'ls autors del destronament del príncep Alejandro, y 'l general Kaulbars los ampara.

Lo poble es convocat a eleccions, y 'l general Kaulbars declara que las tindrà per nulhas.

No para aquí la cosa. Lo mateix general organisa una comparsa que se 'n van pèls colegis electorals a moure disturbis, allá 'ls reben a garrotadas y ells fugen y s'amparan al consulat de Russia. Reyna al país gran escitació y no se sab en qué parará la cosa.

Vaja, admiradors de la monarquía, adoradors de 'l autoritat, aplaudiu la comedia bufa qu' están representant las grans potencias.

Admirém a la Diputació provincial de Madrit que ha acordat regalar a un torero una cadena de rellotje valuada en 10,000 pessetas.

¡Lo qu' es 'l afició a las banyas!

D' aixó se 'n diu una estocada *aguantando*.

Si, senyors, sí, aguantant la retxifla de todas las nacions civilizadas.

Retrato de cos enter de un cert jutje de primera instancia, que fa de las sévas per Hinojosa del Duque, provincia de Córdoba.

Está aquest bon senyor tant encalabrinat ab la santa religió, que de bon demati se 'n va a la iglesia y ajuda la missa a un pare jesuista.

No se sab si escorra las canadellas; pero després de aquest acte religiós, fa las barrabassadas més estupendas.

Figúrinse que hi ha un arcalde a la població que mana que todas las tabernas quedin tancadas a las nou del vespre en punt.

¿Qui dirían que s'encarrega de fer cumplir aquesta ordre? ¿Algun agutzil? ¿Algun guindilla? No senyors, no, 'l jutje de primera instancia, ell mateix en carn y ossos.

¡Y ab quin gust posa multas als taberners! Y no 's creguin que fassi pagarlas ab lo paper corresponent, no senyors, no: las cobra en metàlich y envia 'l producte a un convent de monjas.

Un dia va ficárseli al cap que 'l cassino era 'l mateix que las tabernas, y ja 'l tenen expulsant als socios del local a caixas destrempadas, y portant al *conserje* a la presó.

Per cert que per sorti al carrer, tinguè de fer una fiança de 20,000 rals en fincas.

Un altre dia un subjecte tinguè un disgust ab la seva sogra y també 'l engaviá.

La mateixa sogra, una vegada passat 'l enfado, demaná 'l exarcelació del seu gendre, y 'l famós jutje li concedí; pero ab una condició: que havia de anar a confessá.

Lo gendre digué que sí, pero no s'hi va acostar. Llavors lo jutje, prenentlo pèl seu compte, li digué: —Si no 's confessa, l'envio a un preciri.

¡Ay senyor! Sembla impossible que haventhi tants quartos desocupats a Sant Boy, 'l jutje de Hinojosa del Duque, en plena situació liberal, fassi totas aquestas cosas.

Y es més extrany encare que a un jutje aixís li deixin *tenir judicis!*

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Sant Cugat del Vallés se negava a entlestrir los papers de un jove que volia casarse, si aquest no li satisfeya un deute que ab ell tenia la persona que havia de serli sogre. 'L nuvi no tingué altre remey que afluixar la mosca. ¡Y are aneuli al darrera al rector de Sant Cugat!

Lo rector de Prades tot sovint tracta de predicar, y com que no 'n sab y 's torna tot roig y 's perturba molt, etjega per aquella boca ratxada de vituperis contra 'ls liberals y 'ls masons, donantlos la culpa de las malas cullitas. En efecte, ab molts masons y liberals per tot arreu, qui tindria malas cullitas serían los que 's vesteixen pèl cap.

'L únich suscriptor que tenim a Castellnou de Seana 'ns diu que 'l rector 'l ha excomunicat. No tingui cuidado, excomunions de rector portan sort.

Lo rector de Cornellá continua entretenintse trayent de una grapada la gorra del cap dels transeunts, sempre que passa pèl carrer fent alguna de las sévas ceremonias Regularment fá aquestas valentias ab gent desvalguda y xacrosa. Aixó durará fins que algún día... Res, res: qui busca troba, Sr. Rector de Cornellá.

¿Y 'l famós del Bruch? Se negava a fer tocar las campanas y fins a fer tocar terra sagrada al cadáver de una pobra criatura. ¿Y tot per qué? Perque 'ls seus pares, segons ell deya, la deixavan fumar y blasfemar. Per últim, després de produhir un gran escándol va conformarse ab enterrarlo. L'escándol ells no 'l perdonan may.

Del vicari de Cassá 'rs ne contan de molt frescas. Cridat per assistir a un malalt de las aforas de la vila, féu un' hora tart y 'l troba mort. Y a la familia 'ls digué per tot consol, al saber que havia mort tísich: —Tal vegada haurá mort de las calaveradas que faria durant la seva juventut. L'endemá a 'l hora del enterrro, suposant que 'l ánima del difunf ja estava perduda vá dir un munt de animaladas atacant als metjes espiritistas y masons y assegurant que valia més morir-se en mans de un metje católich, que ferse visitar per un masó y salvarse; y que la gran qüestió consistia en salvar 'l animeta.—Aquest vicari 'l dia que salví la seva, podrá dir que haurá salvat un' ánima de canti.

CAPS SUELTOS.

Entre 'l entusiasme unánim del país, plé ayuy de goig, 'l indult ha trobat contraris dintre dels conservadors.

Recordi tot govern serio aquest aforisme nou:

—Si 'l poble aplaudeix, magnífich; si 'ls madurs xiulan, milltor.

—¿Qué 's conta de don Arseni?

—Está bó, gracias a Déu.

—En aquesta última crissis

¿no hi ha intervingut?—¡Ja ho crech!

—¿Quin paper hi ha fet?—Com sempre,

l'ha seguida atentament...

—¿Y ara, qué diu, que li sembla?

—¿Ell? ¡qué vol que digui! ¡Res!

Tant bon punt del ministeri en Beranger va sortir, va acostarse a n'en Romero, treballant per fershi amich. 'L exministro de marina será un marí... basta allí; pero ha perdut timó, brújula y... otras cosas que no dich.

En Mañé 'l altre diumenje va apareixe tot furios, dihent trenta mil desgracias per lo del últim perdó.

Será precis tení en compte sas bonas disposicions, procurant darli un empleo a dintre 'l escorxadore.

Murmuran que en Salamanca s'ha quedat tant trist y fret veient que no 'l fan ministre, que ha perdut casi la veu.

Vol dir que per' questa causa ara estarem un quant temps sense sentirli discursos... ¡Quina ganga, caballers!

Ara que 'l duch de Sevilla havia lograt fugir, l' internan y l' atormentan per tot arreu allí hont viu. Veyám si, per fi de festa, desenganyat y aburrit, haurá de torná á Mallorca per pogué está un xich tranquil.

A París s' estava en Martos y á París ha continuat, á pesar de las tragerias que ara hem vist desarrollar. Fins en aquests moments criticchs ha volgut probar que 'n sab: ja li agrada veure 'ls toros, pero lluny, bèn apartat...

L' esquerra, per consolar-se del seu fracás, ara diu que 'l govern dintre tres mesos ja baurá deixat d' existir. Tal com van avuy las cosas, lo gran qués anar vivint; perque 'l qu' es dintre tres mesos ¡uy! ¡quí sab qui será viu!

Lo ministre de la guerra ara últimament nombrat, es lo primer cop que 's troba una cartera entre mans. ¡Un espanyol d' importancia que no ha estat ministre may! ¡No es vritat, pensanho ab calma que hasta arriba á semblá extrany

Los conservadors al veure que 'n Sagasta 'ls ha aixafat, li han retirat tot l' apoyo que li venian donant. Y en Sagasta al sapiguerho ha dit fregantse las mans. —Val més no dur companyia que anar mal acompanyat.—

C. GUMÁ.

Un periódich de Cracovia descriu la manera com viatja 'l Czar.

La linea férrea está ocupada per tropa, y quan passa 'l tren, los soldats preparan l' arma com si anessin á fer foch.

Lo convoy imperial se compon de tres trens y 'l czar va de l' un tren á l' altre perque no se sá piga may de cert quin cotxe ocupa.

Per últim las portas y finestras de las estacions per hont passa 'l tren deuen estar tancadas, y may sab ningú l' hora fixa de l' arribada del tren.

Ja ho veuen, un home tant poderós com l' emperador de Russia passa una vida deliciosa. Ell reyna sobre 'l país. Pero 'l canguelo reyna sobre d' ell.

Ja tenim á n' en Balaguer ministre. Molt li ha costat. Balaguer es lo primer ministre catalá que hi ha á Espanya desde la restauració. Designat al principi per la cartera de Foment, li han donat la de Ultramar.

Ho haurán fet perque pugui cantar l' americana de La gallina ciega:

«Yo me voy á Puerto-Rico en un cascarrón de nuez.»

Particularitats del ministeri nou: Lo ministre de la Governació 's diu Leon y Castillo. Lo ministre de la Guerra 's diu Castillo, també. ¡Qué volen que 'ls diga! Massa castells. Si de aquest ministeri ja casi podrém dirne 'l govern dels castells.... en l' ayre.

San Sebastián de los Reyes es un poblet de la provincia de Madrid, situat no massa lluny de la capital. Donchs are s' ha descubert que aquest poble no contribuía á las cargas de la provincia, ni presentava pressupostos.

Ferse un poble fonedis en materia de pagar... ¡Qui s' ho havia de pensar! Bah: ¡es aquest un gran país!

Quan en Sagasta feya adops al ministeri, 'es fama que digué:

«May hi havia hagut una crisis tant hermosa com aquesta.»

Per aixó sens dupte la vá resoldre de una manera tant lletja.

Ja tenia rahó 'l poeta: ¡Desventurada la que nace hermosa!

En Rodriguez Arias no accepta la cartera de Marina. Fà molt bè en no embarcarse. ¡Que hi vaja qui vulga á bordo á menjar galleta!

Creyantse en Romero Robledo qu' en Martínez Campos era l' home cridat per formar ministeri, vá oferir-seli en tot y per tot.

Vaja, don Paco, tanqui bè 'ls llabis que se li veuen las dents, y qualsevol diria que t' gana.

Lo subsecretari de la presidencia, Sr. Cañamaque, ha dimittit.

Lo comentari en castellá: Al Sr. Cañamaque se le acabaron los cañamones.

Diu 'l Brusi que 'ls republicans 'ns deixém creixe la barba per inspirar terror.

¡Mira 'l tanoca! Es extrany que Jesucrist no fassa terror als redactors del Brusi, perque á Jesucrist lo pintan sempre molt barbut. Com á bon republicá qu' era.

¡Vol saberho 'l Brusi perque 'ns deixém la barba? Per tentar als conservadors. Per veure si 'n surt un de prou valent per afeytarnos.

Fins are l' estém esperant inutilment. Prou saben los conservadors que 'l dia que ho intentessin, ab la navaja 's tallarian.

Vaya uns memorialis més eloqüents elevavan al trono 'ls esquerrans, durant l' última crisis.

Per ells no hi ha á Espanya més que una qüestió, la qüestió militar; y no hi ha més que un partit que la puga resoldre, l' esquerra.

Si jo fós de en Sagasta aviat los faria contents: cada demati, á cada esquerra li enviaria un pá de munició.

Costums aristocráticas de carácter intim. Lo duch, després de oferir un cigarrillo á la marquesa, n' ofereix distretament un' altre á una nena de vuit á nou anys. —Gracias, diu aquesta: la mamá no vol que fumi sino després de haver fet la primera comunió.

En una plassa de toros de Andalucia: —¡So feo! exclama un xulo mitj borratxo á un cert picador que no era gens guapo, cada vegada que aquest li passava pèl davant.

Per últim lo picador s' empipa y plantántseli al davant, apoyat ab la garrotxa, li diu: —¡No sabe V. otra gracia, buen amigo?

—Si, respon lo xulo; pero voy á seguir con la misma. ¿Cree V que hay tiempo en toa una tarde para decir too lo feo que es usté?

Enterravan á un home rich y avaro, tant avaro que per no tenir que mantenir á la dona, ni menos s' havia casat.

A l' enterro assistiren alguns nebots, entre altres un que durant l' ofici á cos present, no separava un sol instant la vista del devocionari.

—¡Pobre xicot! deya un dels parents á un vehi sèu. De segur qu' es lo nebot qu' estimava més al sèu oncle. ¡Mirèu com resal!

—Home, ho trobo estrany: lo coneix una mica y no 'l crech massa inclinat á la devoció.

Y estirant lo coll, per convences de quin llibre era aquell que li absorbía las potencias, trobá qu' estava llegint un Manual de Dret civil y que 'l tenia obert pèl capitol relatiu á las herencias ab intestat.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Sa-ba tot.
2. CONVERSA.—Carlota.

3. TRENCA-CLOSCAS.—Prat de Llussanès.

4. TERS DE SILABAS.—VI CEN TA CEN TR LLA TA LLA DOR

5. GEROLÍFICH.—La donzella ha de ser honesta.

Han endevinat totes 5 solucions los ciutadants Eudalt Sala, Un Vilasecá y Borni de Sabadell; 4. R. Estapé y Un aficionat; 3. M. G.; y Anton Boma; 2. J. Maria Bernis y Un esquitx de cómic y 1, no més: P. Balandra.

XARADA-CONVERSA.

—¡Qué diu de bó, Magdalena? —Bè ¡y vostés? —Bons, ¡qué vol seure? —¡Primer! He vingut per veure á l' Anton de cala Nena. —¡D' ahont vè? —De Barcelona: per cert que hi fet molt hu-dos. —¡Qué porta aquí? —Uns mocadós que ha de marcar per segona. —¡Y en Total per qué no vè? —Fa massa hu-tres. —Aixó sí ¡que se 'n torna aviat? —Aquí l' hi he dit are sens volgué. PEPEP D' ESPLUGAS.

MUDANSA.

No fassas tant la tot, Tot, que no es total vinch á entendre que tú diners vares pendre de la tot del mèu nebot

P. SALA.

TRENCA-CLOSCAS.

MARE LA SILA CAU DE...

Combinar ab aquestas lletas lo titol de un drama catalá.

ARELIGUA Y AGUILERA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8 9.—Nom de dona.
4 5 3 5 7 5 4 9.— » » »
9 6 4 2 6 8 9.— » » »
3 8 4 5 4 9.— » » »
9 6 8 4 9.— » » »
8 6 5 7.— » » »
9 6 9.— » » »
3 5.—Nota musical.
1.—Una lletra.

BITET DE TERESETA.

GEROLÍFICH.

×
KKKT
1886
1
TOT TOT
AAA

MATHEU.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Matheu, A. Boma, R. Estapé, Un Vilasecá, Capellá prehistòric, Pau Nach, Ricardo Roura, J. Starp (hayan, S. U. S. T., E. Sala, B. Casas U., J. C. Servole, B. Benvingut, J. Ayne Rabell, P. Grau, J. Xoxa, C. A. de Vilassa, C. Bort y Bonet, Marxant d' Irene, Badoret Xacolaté, Noy Petit, Un Monument, Jaume Capvert, A. Palleja, Tapé Palamosi, Jo y Tú, Bassonas y Gallifardeu: Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans M. Escut E., Jo, Un aficionat, Sir Pistrinchs, Jaume Empuñá Ribot, Francisco y Peret, M. G., Taronja de Convent, G. Arazumbe, Ll. Costes, I. Únie, Mata-parent, E. de Doctrina, Jardiner del Parque, T. Amor, P. de l' Espluga, F. Cabré, E. de Cómic, Un de fora, A. Kin Fo, R. Nafrat, P. Itallá, y M. Batlle: Publicarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutada J. Prats Nayach: La poesia «L' auell» es casi l' únich que pot aprofitarse.—Magdalena Verdader: Si que hi aniran.—Pepep del Carril: De lo que 'ns envia sots acceptém alguns epigramas, y encare molts son massa verts.—J. Lloveras Serrat: La lletra es fluixa; 'l primer epigrama va bé.—Sir Byron: Envihi un' altra cosa qu' estiga millor.—A. Guinardeta: No fla.—M. Ralugent: Id, idem.—Alt y Prim: Idem, idem.—A. Barne! Idem, idem.—Jaume Capvert: Idem, idem.—Elecxeax Coma: Idem, idem.—Sabateret del Poble Sec: Idem, idem.—J. Abril y V.: Idem, idem.—J. Ayne R.: Id, idem.—Mata Parent: Los sonets van bastant bé.—Pepep Simpatich: Lo de vosté hauria d' arreglar-se.—E. Xarau: ¡Quina llástima que siga tant incorrecte!—J. M.ª Bernis: No pot aprofitarse més que un acudít.—Cosme Vidal: Publicarem algunas maxims.—Pepep d' Esplugas: Idem algun epigrama y acudít.—Perec Matalasse: Molt bé.—J. Roig: Idem y gracias.—J. Got A.: Lo mateix li dihem á vosté.—Tammalipich: L' article llarch es utilisable; 'l curt no va.—Ciutadans R. T. (Cassa); V. P. (Bruch); J. V. (Cornella); A. G. (Castell nou de Seana); A. R. Prades y J. D. (Sant Cugat del Vallés): Enterats y quedam complacuts.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

Los ideales del partit conservador.

¡Sempre será 'l mateix! Are que arribava 'l moment de tirá al dret, se desmaya y cau á la dreta